

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 42.

Anden Session.

17de Møde.

Tredagen den 1ste November.

(Forsfat).

Indenrigsministeren (sorts.): Det er denne Fordeling af forskjellige Myndigheder, saaledes at man faaer de communale Kræfter til at træde frem i forskjellige Former, saa at de kunne staae ligeoverfor hinanden, og at der ved kan opstaae en Betyrrelse for, at kun det Sande og det Rette kommer ud, ved at Sagen bliver behandlet i gjentagne Instanser. Det er der aldeles intet Spor af; der er kun et eneste Raad, ja, man har end ikke den Betyrrelse, den virkelig efter min Mening ikke uvæsentlige og saunde Betyrrelse, der ligger i, at Sagerne kunne bringes fra Repræsentanterne, fra dem, der kun repræsenterer, hen til Communsens egne Medlemmer i enkelte Afgjørelser, en Betyrrelse, der dog ligger saa nær, naar man taler om de repræsentative Institutioner, man vil grunde, eller naar man blot taler om det folkelige Element, der skal gjøre sig gjældende, at det fortjener at paaagtes, i det Mindste forsaavidt man hidtil har havt Noget af det her i Landet, men Noget have vi havt. Dette Raad af en temmelig stor Forsamling af Medlemmer har den hele Magt; det har den lovgivende Magt, det har den udøvende Magt, kort sagt, det er en ganske overordentlig Tillid, man maa have til disse Mænd, og det er paa dem, at Alt berover. Der er hidtil slet ikke talt om Formen for Valgene, om at nogle Valg kunde foregaae under een Form, og andre under en anden. Der er hidtil ikke her under Discussionen blev opløst Spørgsmaal, om de Former, som ere bragte i Forslag, ere heldige eller ikke heldige; mig forekommer det, at de herom fremførte Forslag paa ingen Maade ere affattede

med den Omstigt, som Grundlovens Bestemmelser. Det forekommer mig navnlig i dette Punkt, ligesom i det Hele taget, naar jeg ved denne Sag har sammenlignet den med Grundloven, at det Forslag, der her er fremkommet, staaer uendelig langt tilbage for de Institutioner, Grundloven har givet, og at man virkelig stadig, ved at beskæftige sig dermed, kommer til at føle en levende Erfjendtlighed mod de Mænd, der have grundlagt Grundloven, fordi den hviler paa et heelt andet Fundament, ja, jeg kunde næsten sige, det er en heel anden Aand, der gaaer igjennem Grundloven, end igjennem dette Forslag; thi her igjennem gaaer kun en Bestræbelse efter at blive af med det, man finder at være besværende, hvorimod der igjennem hele Grundloven gaaer en ganske anden Omstigt, og der er det Conservative blandedt med det Liberale — man befinder sig der, saa at sige, i et ganske andet Land, end naar man læser dette Forslag. Naar man da kommer over til Forholdet i Communerne og i Landsthingsraadet eller Landskredsraadet eller Landsdagen, som man kalder det, da finder man igjen denne forunderlige Sammenblanding af det Normerende og det Executive; jeg har havt overordentlig ondt ved at forstaae, hvorledes denne Sag egentlig skulde hænge sammen, jeg har egentlig ikke kunnet finde Andet, end at dette stakkels Menneke, som kaldes Communesfoged, som vælges paa eet Aar, og hvis Løn bliver fastsat af Communereraadet, vil komme i den meest uhyggelige Stilling af Verden. Det hedder sig, at han har den hele communale Bestyrelse, men det har han paa ingen Maade: han skal udføre Communereraadets Beslutninger, Communereraadet kan tage afgjørende Beslutninger om alle Anliggender, og det ikke blot normerende Beslutninger, men ethvert enkelt Anliggende kan Communereraadet tage for